

set for at forme folkeskolen til en endnu mere moderne skole er væsentligt.

Jeg mener også, vi i regeringen har måttet konstatere, at der er givet ret så mange tillægsbevillinger i 1997. Vi har lige fået en opgørelse over, hvad der er sket i de første måneder af 1998, og her er det heldigvis stærkt aftagende, men alligevel er det væsentligt at understrege, at hvis vi skal styre økonomien sammen med kommunerne, skal der også være styr på tillægsbevillingerne, de tillægsbevillinger, som ikke er budgetteret, naturligvis.

Så mener jeg også, det er et væsentligt princip, som har hersket i mange år, at man skal give kommunerne ret til frihed til at løse så mange opgaver som muligt ud fra de lokale forudsætninger.

Jeg synes også, jeg må minde om, at med den aftale, der blev indgået sidste år, blev der igangsat forskellige udvalgsarbejder, som skal se på en forenkling af den kommunale finansiering. Fra kommunal side har man bl.a. ønsket en belysning af de problemer, der kan være med en fortsat vækst i antallet af statslige puljeordninger.

Regeringen er som sagt enig i, at en ændring af finansieringen i retning af flere puljer og refusioner ikke er løsningen på de problemer, vi står over for. Fra regeringens side lægges der derimod vægt på, at budgetsamarbejdet sker i respekt, som jeg sagde før, for de lokale løsninger.

Det sidste, jeg vil nævne, og som finansministeren også har været inde på, er, at vi ved, at hele sygehussektoren inden for det amtslige regi selvfølgelig er højt prioriteret af alle, selv om det er det område, der i de senere år har haft den største vækst. Vi må nok sige, at i og med at det er blevet så godt et sygehusvæsen, som vi faktisk har i Danmark, efterspørges det faktisk også af flere. Det samme kan man sige om den store nedgang i arbejdsløshedsstallet, der gør, at presset på daginstitutionerne for at få børnene passet også stiger mere, end det kunne forudses for fem år siden.

Men jeg tror ligesom finansministeren, at finansministeren, økonomiministeren og undertegnede ved de forhandlinger, der skal være her i juni måned, forhåbentlig finder frem til en afbalanceret ordning med såvel Kommunernes Landsforening som Amtsrådsforeningen.

Forhandling

Formanden:

Ordføreren for forespørgerne, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Tak for ministrenes redegørelser.

Regeringen fremlagde den 23. marts 1998 regeringsgrundlaget »Godt på vej – Danmark i det 21. århundrede«. Regeringen skriver, at Danmark er i fremgang og er præget af fremdrift og optimisme. Regeringens politik har været med til at skabe gode og stabile rammer for udviklingen. Den enkelte skal have endnu større udfoldelsesmuligheder, samtidig med at der skal udvikles et stærkt fællesskab, der kan give den enkelte tryghed og styrke til at klare forandringerne. Frihed og fællesskab skal være to sider af samme sag.

Det lyder jo flot, og det giver et klart signal til befolkningen om, at velfærdssamfundet skal styrkes. Kvaliteten i den offentlige sektor skal løftes, og der skal være orden i økonomien. Det kan SF støtte. Man skulle jo næsten tro, at det var taget direkte ud af SF's partiprogram.

Og hvad er der så at bekymre sig om? Ja, det, der bekymrer SF, er, hvad regeringen mener med, at velfærdssamfundet skal styrkes. På hvilket niveau og inden for hvilke rammer? I de sidste dage i folketingsvalgkampen var der ingen tvivl: Der skal være pasningsgaranti i daginstitutionerne, børnefamiliernes vilkår skal forbedres, folkeskolen skal ændres med mere indlæring og integreret IT i undervisningen, ventelisterne til sygehuse skal afskaffes, hjemmehjælpen skal udbygges osv. osv., alt sammen forhold, som enten amterne eller kommunerne skal tage sig af, og det er jeg slet ikke i tvivl om, at de kan, hvis de får mulighederne herfor.

Men her er det så altså, at jeg får mine tvivl. Det kan jo undre, at regeringen, samtidig med at den spreder ud af alle velfærdsgoderne, som kommunerne gerne lige skulle ordne, udsender signaler om, at det også er på det kommunale område, der skal ske en opstramning af de offentlige udgifter. Hvad mon regeringen egentlig har tænkt sig?

Jeg vil nævne nogle af områderne, hvor min bekymring er stor. Først folkeskolen. Ifølge oplysninger fra Kommunernes Landsforening skal folkeskolen i år 2005 kunne rumme 100.000 flere børn end i dag. Hvis det skal ske blot på